

ת"פ (באר שבע) 71498-07-24 - מדינת ישראל נ' אחמד אלבאטל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 71498-07-24 מדינת ישראל נ'
אלבאטל(עציר)

לפני המאשימה	כב' הנשיא, השופט בני שגיא מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד
הנאשם	נגד אחמד אלבאטל ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עבד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ייבוא נשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק.

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקונו של כתב האישום, כאשר לעניין העונש הוסכם כי כל צד יטען על פי מיטב שיקול דעתו.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. ביום 8.7.24 נסע הנאשם לירדן ברכב מסוג סקודה אשר בבעלות אחיו של הנאשם.

במועד ובאופן שאינם ידועים במדויק למאשימה, במהלך שהייתו של הנאשם בירדן, קיבל הנאשם לידיו 17 אקדחים מדגם גלוק C19, אשר כל אחד מהם פורק לשני חלקים, ועל כל אחד מהם מוטבע מספר סידורי כמפורט בכתב האישום.

בנוסף, קיבל הנאשם 17 מחסניות ריקות המותאמות לאקדחים. האקדחים והמחסניות היו עטופים בניילון נצמד והוסלקו בקורות השלדה של הרכב, מימין ומשמאל.

ביום 10.7.24, בסמוך לשעה 12:00, נכנס הנאשם מירדן לישראל, דרך מעבר גבול יצחק רבין, כשהוא נוהג ברכב ומוביל בקורות השלדה של הרכב מימין ומשמאל את האקדחים והמחסניות המפורטים לעיל. עם כניסתו של הנאשם לישראל, הופנה הרכב לבדיקה ביטחונית, במסגרתה אותרו ונתפסו האקדחים והמחסניות.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקיר שירות המבחן מיום 10.2.25 תיאר כי הנאשם, רווק בן 21, בן למשפחה נורמטיבית ושומרת חוק מרהט המונה זוג הורים ושלושה ילדים כאשר הנאשם הוא השני בסדר הילודה. כן תיאר כי הוריו ואחיו משולבים בתעסוקה משמעותית או בלימודי השכלה גבוהה והנאשם הוא היחיד מבין משפחתו אשר לא הצליח לעשות כן, עובדה אשר נראה כי הבדילה אותו מיתר בני משפחתו ופגעה בדימויו וערכו העצמי. שירות המבחן ציין כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות מלאה, מה שעיקב לתפיסתו את קידום חייו כפי שעשו אחיו. עם סיום לימודיו עבד לדבריו בדואר ישראל במודיעין במשך כתשעה חודשים, ועם סיום העסקתו שם ועד למעצרו עבד הנאשם כחמישה חודשים בחברת "עץ מלא" במודיעין כמלקט סחורה.

בהתייחס לביצוע העבירה, תיאר שירות המבחן כי הנאשם מודה בביצועה ומתבייש במעשיו נוכח הפגיעה שפגע במשפחתו, וכן תולה את המניע למעשה ברצון להרוויח כסף נוסף לצורך בניית בית ובהמשך לנישואים. להתרשמות שירות המבחן, הן ברקע לביצוע העבירה והן ביכולתו להבין את משמעותה כעת, עומדים קווי חשיבה ילדותיים ובלתי בשלים, הבאים לידי ביטוי בכך שהנאשם ממוקד בעיקר בעצמו ובצרכיו. עוד תואר כי הנאשם לא מצליח לבחון השלכות מעשיו לטווח הרחוק ולהבין את משמעות העברת הנשק לשטחי המדינה והפגיעה הרחבה שיכולה להיגרם עקב מעשה זה. לאור האמור לעיל, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מרתיע ומוחשי על הנאשם אשר יחדד לו את חומרת מעשיו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. הוריו של הנאשם, העידו בשלב העונש.

אמו של הנאשם, הגב' פאיזה אלבאטל, מורה לערבית בבי ספר יסודי, הסבירה כי היא מודעת לחומרת המעשים שביצע בנה אך מבקשת להתחשב בנסיבותיו, לפיהן מדובר בבחור צעיר שזוהי מעידתו הראשונה אשר נבעה מפזיזות ומגורמים חיצוניים. עוד ציינה כי הם ידאגו להשגיח עליו מקרוב כך שיהיה אדם טוב ותורם לחברה.

אביו של הנאשם, מר נבהאן אלבאטל, פסיכולוג מומחה, מדריך חינוכי בשירות הפסיכולוגי בחורה ובתל שבע, תיאר כי מעשיו של הנאשם ומעצרו השפיעו קשות על המשפחה ועל שגרת חייה, ומבחינתו מדובר במעשה חמור מאוד אשר אינו תואם את ערכי משפחתו. לבסוף הבטיח כי יפעל לשיקומו של בנו, ולהשבתו לחיים נורמטיביים.

5. **ב"כ התביעה, עו"ד מוחמד סולימאן**, עמד על הערכים שנפגעו מביצוע העבירה ועל מידת הפגיעה בהם, וכן על נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת. כך ציין את הפגיעה בערך של שלום הציבור ובטחונו, לרבות הגנה על חיי אדם ושמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי. עוד צוין כי עבירות אלה עלולות להוביל לתאונות בנשק על ידי המחזיק בו, לרבות קטינים וכן לשימוש בנשק ע"י גורמים עברייניים וביטחוניים, דבר אשר מהווה חומרה יתרה נוכח המצב הביטחוני הרגיש בו נמצאת מדינת ישראל. לעניין נסיבות ביצוע העבירה, התביעה טענה כי הנאשם היה המבצע הבלעדי של מעשה העבירה, דבר

אשר מעיד על מרכזיותו בביצועה ועל אחריותו המלאה לתוצאותיה האפשריות; כי מדובר בכמות גדולה של נשקים אשר יובאו יחד עם המחסניות המתאימות להם; כי מעשיו של הנאשם היו מתוכננים, מתוככמים ואין מדובר בפעולה אקראית או אימפולסיבית; וכי מעשים אלו מעבר להיותם עבירה חמורה יוצרים הכבדה מיותרת על כוחות הביטחון, אשר נדרשים, בנוסף לעבודתם השוטפת, לעסוק בסיכול ייבוא נשק ע"י הנאשם וכמותו. מצב זה, כך נטען, מוביל לפגיעה בביטחון המדינה, מוסיף לסיכון הקיים מטבעו בהגנה על גבולות המדינה וכרוך בעלויות כספיות משמעותיות. התביעה הפנתה למדיניות ענישה נוהגת מטעמה ולכך שישנה החמרה בענישה בעבירות אלו אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה. בסיכומי של טיעון, עתרה התביעה למתחם עונש הולם הנע בין 10 ל- 14 שנות מאסר בפועל ולמיקום עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם זה, זאת לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם והיעדר עברו הפלילי מחד, והחשיבות הרבה בהרתעה אישית וכללית בעבירות אלו מאידך. בנוסף עתרה המאשימה לרכיבי ענישה נלווים בדמות מאסר על תנאי, קנס כספי משמעותי בסך 200,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה לצמיתות ועל תנאי.

6. **ב"כ הנאשם, עו"ד סמיר אבו עבד**, התייחס לפסיקה שהוצגה ע"י התביעה וטען כי נסיבותיה שונות מהמקרה דנן. הוסבר כי כתב האישום המתוקן אינה מלמד על חומרה יתרה בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, שכן ברור כי כתב האישום הוגש כנגד הנאשם מתוקף היותו מחזיק הרכב בלבד. כך טען כי אין בעובדות כתב האישום המתוקן או בראיות כדי לקשור את הנאשם לתחכום והיצירתיות בהסלקת האקדחים. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם שימש אך כבלדר של הנשקים ותפקידו התמצה בהעברתם במעבר הגבול וכן כי מדובר בנשקים קצרים שחומרתם פחותה. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודגש כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, ששמר על רצף תעסוקתי עובר למועד ביצוע העבירה והוא בן למשפחה נורמטיבית אשר גינתה את מעשיו מכל וכל. הסניגור הדגיש כי למרות ששירות המבחן לא בא בהמלצות טיפוליות בעניינו, מדובר בצעיר אשר הודה וקיבל אחריות על מעשיו ויש להתחשב בכך.

7. הנאשם בדברו האחרון ציין כי עשה טעות והוא מצר עליה.

דיון והכרעה

8. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

דומה כי אין צורך להכביר במילים באשר לחומרתן הרבה של עבירות הנשק ולמידת הפגיעה שלהן בערכים המוגנים של חיי אדם ושמירה על שלום הציבור וביטחונו.

בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על מגוון הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירות הנשק, שהמרכזי בהם - הצורך בשמירה על שלום הציבור ובטחונו. עוד עמד בית המשפט העליון, וביתר שאת בתקופה האחרונה, על הצורך בהעלאת רף הענישה בעבירות

מסוג זה נוכח פגיעתן הקשה בציבור.

וכך נקבע, בין היתר, על ידי בית המשפט העליון: **"אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש [...]** מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת **עונשי מאסר משמעותיים**". (ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.2021))

מגמת ההחמרה בענישה בעבירות הנשק באה לידי ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין שנכנס לתוקפו ביום 8.12.21. סעיף 144(ז) לחוק העונשין קובע עונשי מינימום ביחס לעבירות נשק שונות ובהן העבירה מושא ההליך שבפני, באופן שהעונש שיושט לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, וכי עונש מאסר זה בהיעדר טעמים מיוחדים לא יהיה כולו על תנאי. אין חולק כי העבירה בעניינו בוצעה לאחר תיקון החוק כך שהעונש הקבוע בצידה של עבירת העסקה האחרת בנשק עומדת על 15 שנות מאסר ועונש המינימום עומד על 45 חודשי מאסר, שאפשר כי יושט בחלקו על תנאי.

במקרה דנן, הגם שמדובר בנשקים קצרים, פוטנציאל הנזק הטמון במעשיו של הנאשם הוא עצום, בפרט בשים לב לכמות האקדחים והמחסניות - 17 אקדחים ו-17 מחסניות. ברי, שכלל שהנשקים לא היו נתפסים, היו עלולים לשמש לביצוע עבירות חמורות.

תופעת ייבוא האקדחים מירדן בדרך של הסלקתם בכלי רכב הנכנסים לירדן וחוזרים לאחר ימים ספורים הפכה להיות שכיחה, ויש בה פוטנציאל אמיתי וממשי לפגיעה בביטחונם האישי של אזרחי המדינה.

העובדה כי הנאשם עשה כן לטובת הפקת רווח כספי רחוקה מלהוות נסיבה ממתנת, שכן על פי רוב, אותם "בלדרים צעירים" המעורבים בייבוא כלי נשק מירדן, עושים כן בשל מניע כלכלי. בהמשך, ועם הגעת כלי הנשק למדינת ישראל, הם מועברים לגורמי פשיעה.

טרם אסקור פסקי דין רלוונטיים אציין כי ההתייחסות לעבירות הנשק עברה ועדיין עוברת שינוי משמעותי באופן של העלאת רף הענישה ותיקוני חקיקה הנעשים בהקשר זה. שינוי זה מתבקש נוכח ריבוי המקרים המגיעים לפתחם של בתי המשפט, ונוכח הסכנה הרבה הטמונה בהצפת המדינה בכלי נשק בלתי חוקיים, שרובם המכריע מגיע לידיים עברייניות, ולא מן הנמנע כי אף לגורמים עוינים לשם ביצוע עבירות ביטחוניות.

9. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 2571/24 **מדינת ישראל נ' שאהין** (19.5.2025) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון לאחר הליך גישור בעבירות של ייבוא, נשיאה והובלה של 11 אקדחים (ללא מחסניות). ביהמ"ש המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-9 שנות מאסר וגזר על הנאשם 6.5 שנות מאסר בפועל. **ביהמ"ש העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של הנאשם על 8.5 שנות מאסר**, לצד רכיבי ענישה נילווים, זאת תוך שהוא מדגיש את החשיבות בהחמרת הענישה בעבירות אלה.

ע"פ 2276/23 **שאמי נ' מדינת ישראל** (11.9.2024) - הנאשמים (אב ובנו) הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות סמים (יבוא והחזקה) יחד עם עבירות יבוא ונשיאה של 15 אקדחים ו-30 מחסניות מלבנון לישראל. ביהמ"ש המחוזי **קבע מתחם עונש הולם לכלל העבירות אשר נע בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל** לכל אחד מהנאשמים וגזר על נאשם 1 עונש מאסר בפועל של 92 חודשי מאסר ועל נאשם 2 עונש 88 חודשי מאסר. ביהמ"ש העליון דחה את ערעור ההגנה.

ע"פ 2653/22 ו- 2740/22 **מדינת ישראל נ' זכי מצלח** (22.5.2023) - הנאשם הורשע ביבוא של 33 אקדחים מירדן, לאחר שקשר קשר עם אחר לצורך כך. ביהמ"ש המחוזי קבע **מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-10 שנות מאסר בפועל** גזר על הנאשם 6 שנות מאסר גם תוך התחשבות בהמלצת שירות המבחן ביחס למתווה שיקומי. במסגרת הערעור קבע ביהמ"ש העליון כי היה נכון להחמיר בעונש אולם נמנע מלעשות כן נוכח שיקולי שיקום.

ע"פ 804/22 **אסדודי נ' מדינת ישראל** (3.5.2023) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ונשיאה או הובלת כלי נשק בכך שקיבל נשק מדיפלומט וניסה כאזרח ישראלי להעביר את הנשק דרך מחסום צה"לי לתחום הרשות הפלסטינית, ניסיון שסוכל. כלי הנשק (23 אקדחים טעונים במחסניות, 23 מחסניות נוספות של אקדחים שונים ו-100 כדורים של אקדחים שונים), הוסלקו בצמיג רזרבי בתא המטען של המכונית בה נהג המערער. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו **מתחם הנע בין 8 ל-11 שנות מאסר** וגזר עליו 10 שנות מאסר, גם נוכח עברו הפלילי המכביד. ערעורו לבית המשפט העליון כלל טענה בעניין אחידות הענישה, נוכח הסדר הטיעון שהוצג בעניינו של שותפו לביצוע העבירה, **ובית המשפט העליון הקל בעונשו וגזר עליו 8 שנות מאסר, לצד ענישה נלווית.**

ת"פ (מחוזי ב"ש) 39675-11-20 **מדינת ישראל נ' טראבין** (19.12.2023) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות נשק שונות, ביניהן יבוא, הובלה והחזקה של מעל ל-60 אקדחים. במקרה זה, גובש הסדר טיעון לאחר שמיעת 8 עדי תביעה **ובמסגרתו עתרו הצדדים לעונש מוסכם של 11 שנות מאסר**. ביהמ"ש אימץ את ההסדר.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 14767-09-22 **מדינת ישראל נ' גברין** (4.7.2023) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירת נשק (יבוא) של 10 אקדחים ו-10 מחסניות מירדן לישראל. **הצדדים עתרו במשותף לעונש של 7 שנות מאסר לכל אחד מהנאשמים בשל קושי ראיתי שהתגלע בתיק**. ביהמ"ש קיבל את ההסדר.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 36028-09-24 **מדינת ישראל נ' קשחיר** (29.4.2025) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת נשק (יבוא) של 6 אקדחים מפורקים מסוג גלוק. **הצדדים עתרו בהסכמה לעונש מאסר בפועל של 6 שנים ו-10 חודשים לצד ענישה נלווית**. בתיק זה, לאור נימוקים ראייתיים, קיבלתי את ההסדר המוצע.

10. לאור האמור לעיל, ובהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 7.5 ל-12 שנות מאסר.

העונש המתאים לנאשם

11. בחינת העונש המתאים לנאשם בגדרו של המתחם, מובילה למסקנה כי ניתן, בנסיבות המקרה, למקם את הנאשם בתחתית המתחם, וזאת על בסיס גילו הצעיר (21), היעדר הרשעות קודמות והודאתו המיידית המשקפת אף את הפנמת הפסול המעשה.

יש אף ליתן את הדעת לעובדה כי מדובר במאסרו הראשון של הנאשם, והפסיקה הכירה ברכיב זה, בוודאי ביחס לצעיר בתחילת דרכו, כשיקול בעל פוטנציאל ממתן בגדרו של מתחם הענישה.

ברור כי התנהלות הנאשם חריגה להתנהלותו כנער וכאדם צעיר, ובוודאי שאינה משקפת את ערכי המשפחה בה גדל, אשר ניתן היה להתרשם מכאבה הרב והבושה שחשה.

12. לאור כל האמור לעיל, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **7.5 שנות מאסר לריצוי בפועל**, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס;

ב. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נשק או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נשק או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. קנס בסך 80,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-40 תשלומים שווים חודשיים החל מיום 1.1.26 ועד לסיום התשלומים.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 14 יולי 2025, במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
נשיא**

